

Jøder fik bred opbakning på Nørrebro

Demonstrationen mod antisemitisme blev stor, men Nørrebros muslimer holdt sig på afstand.

DEMONSTRATION

Det er ikke en protestmarch. Det er en sympati-march. Sådan lyder det i megafonen fra initiativtageren til lørdagens demonstration på Nørrebro, Rasmus Jarlov (K) fra København Borgerrepræsentation.

Han har indkaldt til en fælles gåtur fra Nørrebro Station til Dronning Louises Bro for bakke op om jøders ret til at færdes frit på gaden iført religiøse symboler. Mellemøstens konflikter skal blive i Mellemøsten og ikke føre til, at danske jøder føler sig utrygge, lyder det i et omdelt papir.

Baggrunden er en række episoder, hvor jøder er blevet truet eller forulempet på anden vis blot for at være jøder. Nye tal fra Det Jødiske Samfund i Danmark viser, at der i det sidste halvår har været 34 hændelser, hvor jøder med kalot er blevet truet eller tilsvinet. 27 af dem alene i juli, hvilket indikerer, at konflikten mellem Israel og Hamas optrapper antisemitismen.

»Vi risikerer, at der bliver kastet med sten og kommer hadske tilråb«, siger demonstranten René, der ikke ønsker sit navn i avisen, men godt vil fortælle, at han engang har fået en økse i hovedet med et ti centimeter langt ar til følge under en proisraelsk demonstration.

Han er mødt op, »fordi jøder skal kunne gå på gaden på Nørrebro i fred og ro. Ligesom jeg skal kunne gå med en kasket med Jesus uden at blive angrebet«.

Sus i kalotten
Et kvarter i afgang er det mest politi og medier, der præger gadebilledet her bag pølsevognen og Crispy King-boden i kvarteret, der har en af landets højeste koncentration af muslimer. Men blandt de få tidligt fremmødte er der flere, der brænder for sagen.

Karin Madsen har taget turen hele vejen fra Thurø ved Svendborg for at være med.

»Det er dejligt, at nogle politikere har taget sådan et initiativ, for jeg synes, at mange er så negative over for Israel. Jeg ser demonstrationen som et eksempel på ytringsfrihed. Muslimer skal have lov at bære tørklæde, og jeg skal have lov at bære kors«.

»Øv, kalotten blæser af. I har vel ikke et hårspejle?«, afbryder en gråhåret herre, der har problemer med at montere en af de kalotter, som Mosaik Trossamfund i dagens anledning låner ud.

Det er tid til afgang. Der er 330 tilmeldte til demonstrationen, men omkring 150 er dukket op.

»Godt initiativ«, råber en fremmødt til Jarlov. Han hedder Jon Rex Lauge og er taget til Nørrebro for at støtte, at alle skal

Jeg ser demonstrationen som et eksempel på ytringsfrihed. Muslimer skal have lov at bære tørklæde, og jeg skal have lov at bære kors
Karin Madsen, Thurø

have lov til at gøre og se ud, som de vil, så længe de ikke generer andre.

»Jeg havde troet, at der ville stå truende grupper, men det gør der ikke«, siger han. »Det er vigtigt, at vi ikke reagerer, hvis der kommer tilråb«, instruerer Jarlov før afgang, og han får klapsalver af de mange, især ældre støtter, hvoraf nogle ud over kalot også har taget en gylden chanukalysestage med i dagens anledning.

Jagtet af nynazister
Optoget sætter sig i bevægelse. Mens nogle jovialt småsludrer og deler anekdoter om deres kalotter, kigger folk på fortovet nysgerrigt på. Tre mænd står bomstille med et protestbanner. »Stop bombningerne af Gaza«, står der. Men der kommer ingen tilråb.

Mette er med i optoget. Hun er jøde, men holder det helst hemmeligt og ønsker derfor ikke sit efternavn i avisen. Hun er mødt op, fordi hun oplever, at man som jøde udsættes for chikane, og fordi

hun gerne vil støtte budskabet om, at alle skal have lov at være her.

»Som 14-årig jagtede to nynazister mig på Hovedbanegården og råbte »heil Hitler« ind i hovedet på mig, så jeg går stille med dørene«, fortæller hun.

Hun har bedt sine to sønner om at blive hjemme i dag af frygt for uroligheder, selv om de også oplever chikane. For eksempel når de spiller kamp med deres jødiske fodboldklub.

»Den ene går med davidsstjerne, og han har sørgt for at få så lang en kæde til den, at han ikke risikerer, at den hopper op over blusekanten«, fortæller Mette.

Puster til ilden
Optoget vokser. Flere og flere støder til. En dansk fyr har klædt sig i lang hvid kjortel, taget et partisantørklæde om halsen og en kalot på issen. Han går bag et banner med ordene »Tolerance er for alle«. Det sort- og hvidtmede tørklæde synes at være optogets eneste repræsentation af

områdets lokale indbyggere med arabiske baggrund. Demonstrationens største drama synes at være, da en ældre kvinde snubler ind i en cykel.

Da optoget passerer langs Assistens Kirkegård, er der dog en, som giver demonstrationen fingeren. Og nørrebroborgeren Sia Nasrulla, der trækker forbi med sin cykel, kan godt forstå, at nogle bliver provokeret af demonstrationen.

»Jeg synes, det er lidt dumt at gøre det her på Nørrebro, hvor der bor så mange arabere. Hvorfor holder de det ikke på Israels Plads? De puster til ilden«.

Ved Blågårdsgade står et ungt par. Fyren undrer sig over, at demonstrationen ikke bliver mødt med mere modstand. »Hvorfor det«, spørger kæresten. »Ja, på grund af Israels massakrer i Gaza«, svarer han.

Men der er ro over hele linjen, og politi og PET-folk må trille tommelfingre. Delta-gerne, der i antal er vokset til mange hundrede, går roligt bag foretrops

GØR DET SELV.
Arrangørerne havde taget ekstra kalotter med, som deltagerne i demonstrationen kunne låne. Denne herre havde dog valgt en enkel gør det selv-løsning.

Foto: Ditte Valente

banner med ordene »Plads til alle – også jøder«.

De 21-årige tvillingsøstre Samah og Sara Marouf følger med på sidelinjen.

»Vi synes, det her er uacceptabelt. Altså, alle har ytringsfrihed, men det her er en provokation. Jeg har muslimske venner, der også bliver overfaldet. En er blevet spyttet på, fordi hun går med tørklæde, andre bliver tilsvinet, men de går ikke til medierne eller melder det«, siger Samah Marouf.

»Altså, vi er ikke imod jøder. Vi er imod zionister. Og sådan noget her skaber bare ballade«, tilføjer Sarah Marouf.

Men tvillingerne får ikke ret. Der bliver ikke ballade, og Rasmus Jarlov kan, da den store flok sympatisører er nået over Dronning Louises Bro, sige »Tusind tak for en perfekt afvikling«, mens hans kollega på rådhuset socialdemokraten Yildiz Akdogan ånder lettet op og siger: »Jeg er rigtig, rigtig glad for, at det forløb fredeligt«.

birgitte.kjaer@pol.dk

Unge hjemløse ligner ikke den klassiske hjemløse

De har ofte en mobil, og tøjet er i orden. Unge uden et sted at bo ligner ikke hjemløse, men kan alligevel være udsatte.

HJEMLØSHED

KIRSTEN NILSSON

De sidder ikke på bænken med dårlige tænder og slidte poser, sådan som man normalt forestiller sig en hjemløs. Og de identificerer også sjældent sig selv som hjemløse – de har bare ikke lige et sted at bo.

Derfor sover de tilfældige steder – på gaden, hos en kammerat eller noget familie. Nogle ser gadelivet som et tilvalg, som en livsstil, men det er uvist, om de ville kunne forlade det, hvis de ville.

De unge hjemløse, som fotograf Daniel Hjorth har fulgt de seneste måneder, og som blev portrætteret i lbyen i fredags, er langt fra alene.

Antallet af unge hjemløse stiger i disse år. Fra 2009 og til 2013 er der tale om en

stigning på 80 procent, så der ved SF's seneste tælling blev registreret godt 1.000 hjemløse mellem 18 og 24 år. Men de unge ligner ikke det klassiske billede af en hjemløs, fortæller Noemi Katznelson fra Center for Ungdomsforskning på Aarhus Universitet i København, som er leder af et forskningsprojekt om marginalisering af unge hjemløse.

»Hvis vi kommer ud på et hjemløseprojekt, og de unge hiver deres iPhone op af lommen, så tænker man let, at de ikke er udsatte. Men det kan de godt være alligevel. Vi har meget faste forestillinger om, hvad det vil sige at være udsat og leve på kanten, men de billeder bliver udfordret

af de unge hjemløse. De kan godt have en fermis af et ungdomsliv, og det gør det vanskeligt for os at afkode«, siger Noemi Katznelson.

Hun forklarer, at nogle unge lever på gaden i kortere tid som del af et ungdomskulturelt miljø og fællesskab. Men det kan være svært at afgøre, om de unge er selvalgt hjemløse som del af en ungdomskultur, der indbefatter et stort brug af rusmidler, ingen adresse og hyppige skift mellem arbejde og perioder med ingen eller offentlig forsørgelse, eller om de er på vej mod permanent misbrug og hjemløshed.

»En international undersøgelse peger på, at der kan være unge, som er trendsættere for ungdomskulturelle strømninger, og hvor en kortere periode som gadesover er selvalgt. Den store forskel er, at trendsætterne har langt mere kulturel og social kapital og et helt andet netværk at trække på. Det betyder, at de rent faktisk har andre muligheder, og det har mange udsatte unge ikke«.

Mange hjemløse vil gerne videre
I Kofoeds Kælder, som er et tilbud til netop hjemløse unge, forklarer den daglige leder Bent Kristensen, at brugerne ofte ikke ser sig selv som hjemløse.

»Oftentimes vil de sige, at de ikke er hjemløse, sådan rigtigt. Men de er boligløse og bruger al deres energi på at finde ud af, hvor de skal sove i nat«, forklarer han.

Ingen af de unge, som fotograf Daniel Hjorth fulgte, bruger de offentlige tilbud til hjemløse, og Bent Kristensen fortæller, at det er en udfordring at få kontakt til de unge. Kofoeds Kælder har derfor kontakt til jobcentre og kommunens hjemløse-enhed, ligesom de laver opsøgende arbejde. Netop fordi de unge ikke definerer sig selv som hjemløse, bruger de ikke de klassiske sociale tilbud.

»De har ikke bare brug for en sovepose eller et måltid mad. De har brug for at lære at få struktur på deres liv, og de har brug for botræning, så de på den måde kan genskabe mulighederne for at komme i job eller uddannelse«, siger Bent Kristensen, som oplever, at de unge hjemløse, der kommer i Kofoeds Kælder, meget gerne vil ud af hjemløsheden. Mange har dog tung bagage med fra barndommen.

»Mange har haft en kaotisk barndom med forældre, som ikke har evnet at støtte dem. Netop derfor har mange også psykiske problemer, og mange har også et misbrug«.

Kofoeds Kælder hjælper unge med at få kontakt til de rette myndigheder, så de

kan komme videre. De har desuden 10 klubværelser, der virker som et herberg, hvor de unge kan arbejde med sig selv, deres misbrug og psykiske problemer. Og ifølge Bent Kristensens statistik lykkes det at hjælpe omkring 70 procent af de unge, de har kontakt med, videre i systemet.

Ifølge Jann Sjørnsen, der er formand for Rådet for Socialt Udsatte, er det et stort problem, at antallet af unge hjemløse stiger, fordi de unge tabes, allerede inden de kommer i gang med et voksenliv. Han tilskriver stigningen de lave offentlige ydelser til unge sammen med manglen på billige boliger i de store byer. Også stigningen i hashmisbruget er en af forklaringerne.

»Dertil kommer en lang række andre forklaringer lige fra psykiske problemer til unge, som bliver sparket ud af deres forældre eller bare ikke kan holde de gamle ud«, siger Jann Sjørnsen, der mener, at unge, som har valgt at være hjemløse, bør »udfordres på det valg«.

»Selv om det er selvalgt, har det stor betydning for de unges fremtid. Gaden er ikke et godt sted at bo«.

kirsten.nilsson@pol.dk

WWW Se Daniel Hjorths billeder af unge hjemløse på politiken.dk/2367516